

Отделно трябва да споменем книгите на С. И. Валянски и на Д. В. Калюжний по така наречената „Хронотроника“ – доста странен псевдонаучен термин, измислен от С. И. Валянски и Д. В. Калюжний. Смятаме, че работата им нанася повече вреда, отколкото полза на новата хронология. Първите им книги бяха свободни, но далеч невинаги правилни преразкази на идеите на Н. А. Морозов. С. И. Валянски и Д. В. Калюжний поднасяха съчиненията си като нови открития, развиващи теорията на Н. А. Морозов. А това, пак ще повторим, не е вярно, но успя да заблуди някои читатели. Много по-полезно е да се четат книгите на Морозов, отколкото подробния им „преразказ“. Те, разбира се, не са популярни. Предназначени са преди всичко за изследователи, а не за широката публика. Навремето известният математик, професор М. М. Постников направи добър преразказ на идеите на Морозов, адаптиран за масовия читател, в книгата „Критично изследване на хронологията на древния свят“. Тази книга е базирана на текст, написан от А. Т. Фоменко и А. С. Мишченко (вж. също предговора от М. М. Постников).

Напоследък С. И. Валянски и Д. В. Калюжний, след като, изглежда, изчерпаха възможностите си за плагиатстване, се отдръпнаха от темата за хронологията на древността и се захванаха със съвременна публицистика.

Ще отбележим и редица книги, чиито автори може би искрено смятат, че се занимават с нова хронология, но всъщност нямат никакво или почти никакво отношение към научната хронология. Такива са книгите по така наречената „многовариантна“ история. Терминът е въведен от автора им А. К. Гуц, професор по математика. Ние смятаме, че „теорията за многото варианти“ не съдържа никакъв дълбок смисъл. Това е чиста игра на ума и има нещо общо по-скоро с философията, но не и с хронологията.

Ще кажем няколко думи за автора на редица книги И. В. Давиденко, професор на геолого-минераложките науки, един от популяризаторите на новата хронология. Той направи куп ценни наблюдения, които ние използвахме с препратки към името му. Именно той ни накара да обърнем внимание на използването на бетон в древноегипетското строителство, както и на трудовете на Дж. Давидович на тази тема. Но заедно с ценните мисли и идеи в книгите на И. В. Давиденко се срещат и напълно неаргументирани твърдения. Например, идеята му за потопа, връхлетял Евразия през КЪС-НОТО средновековие, който уж изцяло я потопил. Всъщност това е вариант на все същия „катастрофизъм“. А и „руският катастрофизъм“, както и западният, демагогски се използва в борбата против новата хронология. Тук не става дума за самия И. В. Давиденко, чиито твърдения, изглежда, са искрени. Независимо от това подобни изказвания вредят на новата хронология.